

Kommunal vägledning för suicidpreventivt arbete

*"GE MÄNNISKOR MED FUNKTIONSNEDSÄTTNING
FULL DELAKTIGHET OCH JÄMLIKHET PÅ
SAMHÄLLETS ALLA OMRÅDEN"*

Tankar från rörelsen

"Ni har massvis med brukare och personer med erfarenhet här i staden, jag har pratat med dom själv. Använd dom."

"Bemötande är superviktigt. Boendepersonal, biståndshandläggare och andra som möter oss behöver tränas i lågaffektivt bemötande."

"Vad finns för stöd till anhöriga?"

"Det behövs brukarråd även inom området psykisk ohälsa."

"Suicidprevention kan ju inte vara en egen grej. Det handlar ju om hela livet."

"Kommunen borde använda sig av Peer support och uppmuntra till studiecirklar. Viktigt att man pratar om frågan. Det är skönt att höra att man inte är ensam."

Funktionsrätts medskick

Funktionsrätts synpunkter på vägledningen:

- Man skriver att "civilsamhället är en viktig resurs som genomgående bör tillvaratas", men vilket stöd får civilsamhället från kommunen för att kunna vara denna resurs?
- En kontinuerlig dialog med målgruppen är central i arbetet, det som generellt kallas "brukarmedverkan". Hur brukarmedverkan ska ske saknas i dokumentet.

- Det står att arbetet ska följas upp vid årsredovisning, men ingenting om hur uppföljning ska ske. Målgruppen bör finnas med i uppföljningsarbetet.
- För personer med hög suicidrisk som även har stödinsatser från någon av kommunens myndigheter kan ett negativt besked/beslut vara det som får bågaren att rinna över. Den risken bör finnas med vid bedömning och som en del av beslutsunderlaget.
- Utbildning i och kunskap om npf, ocd och övrig psykisk ohälsa bör krävas av berörda beslutsfattare, då dessa funktionsnedsättningar generellt medför en förhöjd suicidrisk.